

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-712- 19(6)/18/MC

Warszawa, 24 lipca 2018 r.

DECYZJA DIH-2 NR 41/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 1, pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nałożenia na przedsiębiorcę OŚRODEK TRANSPORTU LEŚNEGO w Gorzowie Wielkopolskim (ul. Szpitalna 2) obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0084/18/8351 niespełniającego wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 29 maja 2018 r. DIH-2 Nr 24/2018, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 19 czerwca 2018 r., przedsiębiorca OŚRODEK TRANSPORTU LEŚNEGO w Gorzowie Wielkopolskim (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DIH-2 Nr 24/2018 z 29 maja 2018 r., dotyczącej nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0084/18/8351, niespełniającego wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 24 stycznia 2018 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 11800 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 0084/18/8351 i próbkę kontrolną numer 5420/18/8351 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 5/P/18.

Następnie inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 25 stycznia 2018 r. próbkę oleju napędowego nr 0084/18/8351 i próbkę kontrolną nr 5420/18/8351 do akredytowanego, niezależnego Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer 22/PP/2018.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 81/PP/2018) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 0084/18/8351), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zaniżony parametr temperatura zapłonu, którego wynik badania wyniósł 48,5 °C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55 °C.

Pismem z 13 lutego 2018 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 24 stycznia 2018 r. o numerze 0084/18/8351, przekazał egzemplarz protokołu z badań o numerze 81/PP/2018 oraz poinformował o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 5420/18/8351, pobranej w toku kontroli 24 stycznia 2018 r.

Pismem z 21 lutego 2018 r., Przedsiębiorca wniósł o zbadanie próbki kontrolnej nr 5420/18/8351, pobranej w toku kontroli 24 stycznia 2018 r.

Pismem z 22 lutego 2018 r. Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Stronę o konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej nr 5420/18/8351, pobranej w toku kontroli 24 stycznia 2018 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań Nr C-532/18) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 5420/18/8351), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżony parametr temperatura zapłonu, którego wynik badania wyniósł 50,0 °C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55 °C.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. z), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 30 kwietnia 2018 r., powiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku ich uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji

i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

W wyniku przeprowadzonego postępowania, decyzją DIH-2 Nr 24/2018 z 29 maja 2018 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0084/18/8351, niespełniającej wymagań jakościowych.

Pismem z 19 czerwca 2018 r. Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy i uchylenie decyzji DIH-2 Nr 24/2018 z 29 maja 2018 r. zarzucając jej naruszenie przepisów art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 427 z późn. zm.).

Ponadto Przedsiębiorca zarzuca, iż w ww. decyzji nie wyjaśniono różnic pomiędzy wynikami badań próbki i próbki kontrolnej oraz wskazuje na winę dostawcy, który poprzez użycie do transportu oleju napędowego komory cysterny, w której wcześniej przewożona była benzyna doprowadził do pogorszenia wartości parametru temperatura zapłonu. Strona wniosła również o skierowanie do dostawcy paliwa zapytania, jakie paliwa były przewożone przez ciągnik siodłowy (...) i naczepę (...) w komorze 1 i 4 w okresie od 12.10.2017 do 24.01.2018 r.

Pismem z 27 czerwca 2018 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją z 29 maja 2018 r. nr DIH-2 Nr 24/2018. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 427 z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na

zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych i maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 81/PP/2018) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 0084/18/8351), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zaniżony parametr temperatura zapłonu, którego wynik badania wyniósł 48,5 °C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55 °C.

Również badania laboratoryjne próbki kontrolnej, przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań Nr C-532/18) potwierdziły, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 5420/18/8351), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżony parametr temperatura zapłonu, którego wynik badania wyniósł 50,0 °C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55 °C.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji cytowanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do treści wniosku z 19 czerwca 2018 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy, należy na wstępie wyjaśnić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla realizacji tego celu został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania

jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek Kontrolowanego. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Wypada także wyjaśnić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, rozstrzygnięcia w zakresie zobowiązania przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, wydaje w oparciu o zebrany materiał dowodowy, którego kluczowymi elementami są udokumentowane protokołami czynności kontrolne i wyniki badań laboratoryjnych. Podkreślenia wymaga, że w sytuacji gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. Jeżeli natomiast przeprowadzone badania wykazują, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszty tych badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku Strony zarzutu dotyczącego naruszenia art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw należy zauważyć, że w myśl art. 24 ust. 1 ww. ustawy, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań. Jednocześnie przepis art. 24 ust. 4 nakłada na Zarządzającego obowiązek ustalenia wysokości należności pieniężnej za przeprowadzone badania próbek paliw niespełniających wymagań jakościowych, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbki. a w przypadku gdy badania próbki wykonano w laboratorium prowadzonym przez Inspekcję Handlową - na podstawie ustaleń kierownika tego laboratorium.

W przypadku kontroli przeprowadzonej na stacji paliw w Gorzowie Wielkopolskim badania laboratoryjne próbki numer 0084/18/8351 zostały przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, a zestawienie kosztów tych badań znajduje się w aktach sprawy dostępnych w Urzędzie Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku próbki oleju napędowego o numerze 0084/18/8351 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił zatem wysokość należności pieniężnej na podstawie zestawienia „Kosztów prowadzonych badań laboratoryjnych” nr 3/2018, za badania próbki oleju napędowego nr 0084/18/8351 zgodnie z protokołem z badań nr 81/PP/2018. Informacja o tym fakcie została zamieszczona w decyzji z 29 maja 2018 r. nr DIH-2 Nr 24/2018, a Przedsiębiorca mógł zapoznać się

z zestawieniem kosztów przeprowadzonych badań próbki 0084/18/8351 w trakcie przeglądania akt, z którego to prawa nie skorzystał.

Dodatkowo należy wyjaśnić, że łączny koszt badania próbki 0084/18/8351 zawarty w ww. zestawieniu kosztów badań (numer 3/2018) jest sumą kosztów wykonanych oznaczeń 14 parametrów (wymienionych w sprawozdaniu z badań 81/PP/2018) zbadanych w tej próbce.

W przedmiocie zobowiązania kontrolowanego do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek paliw niespełniających wymagań jakościowych na podstawie art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wypowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (sygn. akt VI SA/Wa 2128/17) odrzucając skargę i uznając za prawidłowy sposób weryfikacji przez Prezesa UOKiK kwoty wskazanej w fakturach wystawionych przez akredytowane laboratorium.

Wyjaśnić również należy, że z treści art. 24 ust 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jednoznacznie wynika, iż Zarządzający, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, która nie spełnia wymagań jakościowych. Z brzmienia tego przepisu wynika zatem, iż Przedsiębiorca obciążany jest łącznymi kosztami badania próbki kwestionowanego paliwa, a nie tylko kosztami badania kwestionowanego parametru.

Odnosząc się do kwestii różnic w wynikach badań próbki (0084/18/8351) i próbki kontrolnej (5420/18/8351) pobranych do badań 24 stycznia 2018 r. należy wyjaśnić, iż zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 247), wyniki poszczególnych pomiarów należy interpretować zgodnie z kryteriami podanymi w normie PN-EN ISO 4259 „Przetwory naftowe. Wyznaczanie i stosowanie precyzji metod badania” (aktualnie PN-EN ISO 4259-2 „Przetwory naftowe i produkty podobne -- Precyzja metod pomiaru i wyników -- Część 2: Interpretacja i zastosowanie danych precyzji dotyczących metod badania”). W pkt 9.3 normy PN-EN ISO 4259 (aktualnie punkt 6.3.2 normy PN-EN ISO 4259-2), w przypadku pojedynczego wyniku określa się tolerancję, którą wylicza się ze wzoru $0,59xR$, gdzie R oznacza odtwarzalność według danej metody badawczej.

W praktyce, pojęcie tolerancji oznacza najwyższą, lub najniższą wartość wyniku (w zależności od tego, czy specyfikacja określa górną czy dolną granicę wymagań), po uwzględnieniu niepewności stosowanej metody oznaczania, która może być jeszcze tolerowana, czyli uznana za spełniającą wymagania specyfikacji, pomimo, że sam wynik oznaczenia (bez uwzględnienia niepewności metody) nie spełnia wymagań specyfikacji.

W przypadku normy PN-EN ISO 2719:2016-08 „Oznaczanie temperatury zapłonu -- Metoda zamkniętego tygła Pensky’ego-Martensa” odtwarzalność, jest to dopuszczalna różnica pomiędzy dwoma pojedynczymi i niezależnymi wynikami uzyskanymi przez różnych wykonawców, pracujących w różnych laboratoriach, na identycznym materiale badawczym, w długim czasie, przy

normalnym i poprawnym wykonaniu oznaczenia. Odtwarzalność obliczona zgodnie ze wzorem zawartym w tablicy nr 3 normy PN-EN ISO 2719 wynosi zatem 3,55°C.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że różnica pomiędzy uzyskanymi wynikami badań próbki numer 0084/18/8351 (wynik badania 48,5 °C) i próbki kontrolnej numer 5420/18/8351 (wynik badania 50,0 °C) wynosząca 1,5 °C wskazuje, iż uzyskane wyniki mieszczą się w granicach odtwarzalności i są wiarygodne.

Odnosząc się do podnoszonej przez Stronę niewielkiej różnicy pomiędzy wynikiem badania próbki kontrolnej wynoszącym 50,0°C, a wymaganiami określonymi dla parametru temperatura zapłonu z uwzględnieniem tolerancji obliczonej według punktu 9.3 normy PN-EN ISO 4259 (aktualnie punkt 6.3.2 normy PN-EN ISO 4259-2) wynoszącymi 52,9°C wskazać należy, że właśnie zastosowanie tolerancji wskazuje wartość wyniku badania, która może być jeszcze tolerowana, czyli uznana za spełniającą wymagania specyfikacji, pomimo, że sam wynik oznaczenia (bez uwzględnienia niepewności metody) nie spełnia wymagań specyfikacji. W przypadku wyniku badania próbki kontrolnej numer 5420/18/8351 uzyskana wartość parametru temperatura zapłonu (50,0°C) nie mieści się w granicach tolerancji (wynik uznany jeszcze za poprawny to 52,9°C), zatem nie może być uznana za wartość poprawną.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz mając na względzie stanowisko Przedsiębiorcy, iż stopień naruszenia wymagań jakościowych był niewielki (5%), należy wyjaśnić, że skala naruszenia, nie ma wpływu na nałożenie na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Istotą przepisu art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań paliwa, które nie spełniało wymagań jakościowych, bez względu na stopień zawinienia, jak również stopień naruszenia wymogów. Wypada także dodać, iż parametr temperatura zapłonu, którego naruszenie w niniejszej sprawie potwierdziły badania laboratoryjne, jest parametrem służącym do oznaczenia bezpieczeństwa przeciwpożarowego podczas użytkowania paliwa. Temperatura zapłonu charakteryzuje skłonność tworzenia mieszanin palnych i jest wartością, przy której ogrzewany produkt w mieszaninie z powietrzem ulega zapłonowi w zetknięciu z płomieniem. Ponadto omawiany parametr, o ile nie spełnia wymagań jakościowych, powoduje spadek wydajności i ekonomiczności pracy silnika oraz wzrost emisji substancji toksycznych do środowiska.

Odnosząc się do twierdzenia Strony, że wadliwa jakość oleju napędowego spowodowana została przez dostawcę paliwa, przewożącego go w cysternie, którą wcześniej dostarczono benzynę, wypada zauważyć, iż relacje handlowe – w tym sposób realizacji dostaw paliw na kontrolowaną stację – pomiędzy Przedsiębiorcą, a dostawcą nie są przedmiotem niniejszego postępowania. Kontrolowano bowiem jakość paliwa wprowadzonego do obrotu przez Stronę 24 stycznia 2018 r. i ocenie podlegało to paliwo, a nie przewożone w cysternie przez inny podmiot.

Należy również podkreślić, iż odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw, ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy. Tym samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie od faktu, czy ma się tego świadomość, czy też nie. Zatem, dowiedzenie winy przedsiębiorcy nie jest wymogiem koniecznym w postępowaniu w sprawie nałożenia na kontrolowanego obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa niespełniającego wymagań jakościowych.

Do zadań Prezesa UOKiK nie należy wyjaśnianie przyczyn niespełnienia wymagań jakościowych przez olej napędowy. Postępowanie toczące się przed Prezesem UOKiK, jest postępowaniem administracyjnym zmierzającym do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Prezes UOKiK nie podważa wiarygodności dokumentów w postaci świadectw jakości załączonych przez dostawcę paliwa i przedłożonych przez Stronę. Nie podlegały one jednak ocenie Prezesa UOKiK. Prezes UOKiK stwierdza natomiast, że paliwo sprzedawane przez Kontrolowanego 24 stycznia 2018 r. nie odpowiadało wymaganiom jakościowym określonym dla oleju napędowego. Istotne jest bowiem przede wszystkim jakie paliwo kontrolowany Przedsiębiorca sprzedaje nabywcom, a nie jakie kupuje.

Tym samym wniosek Przedsiębiorcy o skierowanie do dostawcy paliwa zapytania, jakie paliwa były przewożone w przez ciągnik siodłowy (...) i naczepę (...) w komorach 1 i 4 nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż nie wnosi nic do niniejszej sprawy.

Z uwagi na powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę w toku postępowania w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że decyzja nr DIH-2 Nr 24/2018 z 29 maja 2018 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 z późn. zm.)

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
WICEPREZES
Dorota Karczewska

Otrzymują:

OŚRODEK TRANSPORTU LEŚNEGO
ul. Szpitalna 2
66-400 Gorzów Wielkopolski